



Koranen vars verser har förklarats i detalj

Detta är en fredagspredikan:

Varje nation har en författning, varje folk har en lag, varje grupp har en vägledning, och varje profet har ett mirakel. Men islams nation – dess författning är Koranen, dess vägledning är Furqan, och dess mirakel är dess vältalighet. *"En Bok vars verser har förklarats i detalj, en arabisk Koran för människor som vet."* (Fussilat: 3)

Den Upphöjde – majestätisk och upphöjd – har i Sin visdom bestämt att varje profet ska få ett mirakel som bekräftar hans profetskap, vittnar om hans sanning och stödjer hans kallelse. Och detta mirakel kommer av samma slag som det folket är stolta över och skryter med inför sina ledare.

Musas folk var kända för trolldom och skickliga i det, så Musas mirakel var hans stav som slukade det de förfalskade, och trollkarlarna föll ned i tillbedjan. Isas folk var kända för medicin, så hans mirakel var att han botade den blindfödde och den spetälske, och att han uppväckte de döda – med Allahs tillåtelse.

Araberna däremot var ett folk av vältalighet och språklig kraft, av ord och uttryck. De älskade det påverkande ordet, förtrollades av den vackra

formuleringen, drogs till det klara uttrycket och underkastade sig den njutbara stilen. Det vackra ordet hade en stor plats hos dem, och den strålande frasen hade ett djupt inflytande på dem.

Poesin var deras register, talekonsten deras arena, vältaligheten deras kännetecken och retoriken deras trädgård. Så kom Profetens ﷺ mirakel av samma slag som det de var stolta över och utmanade i. De häpnade över dess storhet, blev övertygade om dess majestät och underkastade sig dess vältalighet.

Allah – den Upphöjde – utmanade dem att komma med något liknande den, eller lik en enda sura av dess suror, eller med tio verser som den: *”Denna Koran kan inte vara påhittad utan Allah, utan är en bekräftelse på det som kom före den, och en detaljerad förklaring av Skriften – ingen tvekan finns i den – från världarnas Herre. Eller säger de: ’Han har hittat på den’? Säg: ’Kom då med en sura lik den, och kalla på vem ni kan, utom Allah, om ni är sanningsenliga.’”* (Yunus: 37–38)

Den är det eviga miraklet, det klara ljuset, den nyttiga boten, skyddet för den som håller fast vid den, och räddningen för den som följer den. Den viker inte av så att man behöver skydda sig från den, den är inte krokig så att den behöver rätas ut, dess under tar aldrig slut, den slits inte av att upprepas. Den som läser den belönas, den som följer den vägleds, den som begrundar den förstår, den som dömer med den handlar rättvist, den som talar med den talar sanning, och den som yttrar den träffar rätt. Den utmanade de stora, tystade de vältaliga och fick poeterna att stå svarslösa.

Allah anförtrodde varje nation att bevara sin bok och skydda sin vägledning, såsom Han säger: *”Genom det de ålagts att bevara av Allahs bok, och de var vittnen över den.”* (al-Ma’idah: 44) Men vår bok har Allah själv tagit på Sig att bevara: *”Sannerligen, det är Vi som har sänt ned Påminnelsen, och sannerligen är det Vi som ska bevara den.”* (al-Hijr: 9)

Den är bevarad genom Allahs bevarande, skyddad genom Allahs omsorg: *”Falskhet når den inte, varken framifrån eller bakifrån; en uppenbarelse från en Vis, en Prisad.”* (Fussilat: 42)

Allah har bevarat den och hedrat den, skyddat den och beskyddat den, upphöjt den och förädlat den. Han har kallat den för en ande, en barmhärtighet, en bot, en vägledning, ett ljus, en furqan och klara insikter. Han gjorde den till en recitation som man inte tröttnar på trots lång läsning, och till ett tal som öronen inte tröttnar på att höra. Den är frisk

och slits inte av upprepning, förunderlig och dess under tar aldrig slut, nyttig och dess nytta upphör aldrig. Den samlar mycket av sina betydelser i få ord. Den utmanade jinner och människor att komma med något liknande den, eller en sura, eller en enda vers av dess verser: *"Säg: Om människor och jinner samlades för att frambringa något liknande denna Koran, skulle de inte kunna frambringa något liknande den, även om de stödde varandra."* (al-Isra': 88)

Den är vacker i sina ord, underbar i sin struktur, mäktig i sin väv. Ett ord eller en vers från den – om den finns i en predikan är den dess prydnad, och om den finns i en dikt är den dess krona. Som en rubin som är pärlbandets dyrbaraste sten, som en krona på huvudet, som ett leende på läpparna.

Om den infogas i ett tal förskönar den det, om den vävs in i en dikt smyckar den den, om den citeras i en stil förädlar den den. Den omfattar kärnan, rör vid känslan, tränger in i ådrorna och blandas med blodet. Den är samstämmig och inte motsägelsefull, sammanhängande och inte splittrad, förenad och inte sönderbruten: *"Om den hade varit från någon annan än Allah, hade de funnit mycket motsägelse i den."* (an-Nisa': 82)

Den är behaglig för hörseln, lätt för tungan, nära till förståelse, snabb till hjärtat. Den har en förankring i själarna och en verkan i hjärtana som förbluffar och gläder, oroar och tröstar, ger hopp och gör modlös, får en att skratta och gråta, sörja och glädjas, röra och förtrolla, skaka känslorna och dra öronen till sig.

Den har subtila vägar in i själarna och fina ingångar till hjärtana. En glädjande stil, en elegant struktur, en smidig framställning – inte tung för hörseln och inte svår för förståelsen. Den är full av liv och friskhet, mildhet och lyster. Den rör sig i hjärtana som glädjen rör sig, går in i själarna som en pil går igenom, lyser som gryningen lyser, svallar som havet svallar, och är ljuv som det klara, friska flodvattnet.

Sötare än det sötaste, ljuvligare än honung, som själen i kroppen, som ljuset i horisonten, som regnet i tider av nöd, som ljusskenet i mörkret. *"Detta är Allahs vägledning; Han vägleder med den vem Han vill."* (az-Zumar: 23)

En ädel höjd, en upphöjd utsiktspunkt, en fin och subtil mening. Den har en sötma, och över den finns en glans. Den förbluffar de förståndiga och de kloka genom vad den innehåller av visdom och lagar, argumentation och fastställande, bevisföring och tillrättavisning, ursäktande och varning,

glädjebudskap och hot, påminnelse och antydan, vink och tydlighet, samlade principer, nyttiga förmaningar, kraftfulla befallningar, nyttiga berättelser, lovprisning av Allah, information om det fördolda, tal om framtiden, förbud mot det skamliga, avskräckande från det oanständiga, tillåtelse av det goda och förbud av det onda.

Världen upplystes av välsignelsen i dess ljus, och horisonterna strålade av glansen i dess sken. Generation efter generation kom till den, öste ur dess hav som aldrig minskar, och drack ur dess källa som aldrig sinar.

Den sändes ned till en nation utan namn och utan vikt, utan historia och utan civilisation, utan kunskap och utan insikt, utan ljus och utan klarhet. Så gav den dem liv efter död, skapade dem ur intet, väckte dem ur sömn. Och plötsligt blev de centrum för uppmärksamhet, föremål för beundran och en arena för storhet. Världens balans förändrades, jordens ansikte byttes ut, mänskligheten lyckliggjordes, och mänskligheten upplystes genom välsignelsen av denna ädla bok och denna raka väg.

Ummans lärda ägnade sig åt denna gudomliga, eviga kunskap och denna högsta trosväg. En grupp människor begrundade dess tal och härledde språkets regler och arabiskans principer. Andra talade om specifikation och allmänhet, nyheter och utsagor, det tydliga och det otydliga, det fasta och det tvetydiga, befallning och förbud, och upphävande – och de kallade denna disciplin för *usul al-fiqh*.

En annan grupp med korrekt blick och sann tanke studerade vad den innehåller av halal och haram och andra lagar. De lade dess grunder, utvecklade dess grenar, och utvecklade dess resonemang – och de kallade det *fiqh*.

En grupp lade märke till vad den innehåller av berättelser om tidigare generationer och utdöda folk, och de skrev historikens och berättelsernas vetenskap. Andra såg på vissa av dess verser och suror och vad de behövde av förklaring, analys och tolkning – och de skrev *tafsir*.

Andra uppmärksammade vad den innehåller av visdomar, liknelser och förmaningar som skakar själarna och väcker hjärtana, och vad den innehåller av löften och hot, varning och glädjebudskap, påminnelse om döden och återuppståndelsen, samlingen och räkenskapen, paradiset och elden – och så uppstod böcker om predikan, förmaning och hjärtats mjukhet. Andra tog vad som finns i dess verser om arv och skrev *fara'id*.

Andra såg på vad den innehåller av verser som visar de lysande tecknen i

natt och dag, solen och månen, stjärnorna och stjärnbilderna och annat – och de härledde därur tidberäkningens och astronomin vetenskap. Författare och poeter såg på vad den innehåller av kraftfulla ord, underbar struktur, vacker sammanhängande stil och variation i uttryck – och de härledde *balagha*, vetenskapen om betydelser och stilistik. Andra såg på vad den innehåller av tal och siffror och framhävde det som kallas numeriskt mirakel.

Den moderna vetenskapen kom, och en grupp ägnade sig åt att studera moderna uppfinningar och nya upptäckter, och såg hur Koranen föregått dem i vetenskapliga teorier. De skrev om Koranens vetenskapliga mirakel inom medicin, astronomi och annat – och många människor blev muslimer på grund av detta.

Islams lärda har tagit hand om denna bok med yttersta omsorg. De räknade dess verser, dess ord, ja till och med dess bokstäver. De delade upp den, numrerade den, förfinade dess recitation och ristade den i bröst innan de skrev den på rader.

Och här är islams nation än idag – med sina universitet, högskolor, institut och skolor – fortfarande drickande ur dess ljuva källa och kretsande i dess vida omlopp. Så säg mig, vid din Herre: vad skulle araberna och muslimerna vara utan detta eviga budskap? *”Och sannerligen, det är en påminnelse för dig och ditt folk, och ni kommer att bli tillfrågade.”* (az-Zukhruf: 44)

Koranen talade mycket om sig själv, och tiotals suror började med att tala om den, för att upphöja dess ställning och förhålliga dess majestät. Som Hans ord: *”Alif Lam Mim. Detta är Boken, ingen tvekan finns i den, en vägledning för de gudsmedvetna.”* (al-Baqarah: 1-2)

Denna vers var orsaken till att en av de stora västerländska forskarna blev muslim. Han sade att det inte finns någon bok eller författare som inte börjar sitt verk med att ursäkta brister, fel och misstag – utom Koranen. Den börjar i sin första sura, i sitt första tal om sig själv, med att förklara sin fullkomlighet och skönhet, att den är fri från tvekan, ren från brist, skyddad från fel och bevarad från misstag.

Och som Hans ord: *”Alif Lam Mim Sad. En Bok som har uppenbarats till dig – låt det inte finnas någon trånghet i ditt bröst på grund av den – för att du ska varna med den, och som en påminnelse för de troende.”* (al-A'raf: 1-2)

Och Hans ord: *”Alif Lam Mim. En Bok vars verser har gjorts fulländade,*

sedan förklarats i detalj, från Den Vise, Den Allvetande.” (Hud: 1-2)

Och Hans ord: *”Sannerligen, Vi har uppenbarat den under Ödets natt.” (al-Qadr: 1)*

Likaså avslutades tiotals suror med tal om Koranen, såsom Hans ord i slutet av al-A'raf: *”Och när Koranen reciteras, lyssna då till den och var tysta, så att ni må bli förbarmade.” (al-A'raf: 204)* Och Hans ord i slutet av surah Ibrahim: *”Detta är ett budskap till människorna, för att de ska varnas med det, och för att de ska veta att Han är den Ende Guden, och för att de förståndiga ska ta emot påminnelsen.” (Ibrahim: 52)* Och Hans ord i slutet av surah Qaf: *”Påminn därför med Koranen den som fruktar Mitt hot.”* Och Hans ord i slutet av al-Buruj: *”Nej, det är en ärofull Koran, i en bevarad tavla.”*

Och mycket talas i Koranen om den Ädla Koranen, i verser som griper tag i sinnena och skakar själarna. Han, den Upphöjde, säger: *”Det har kommit till er från Allah ett ljus och en klar bok. Med den vägleder Allah dem som följer Hans välbehag till fridens vägar, och för dem ut från mörkren till ljuset med Hans tillåtelse, och vägleder dem till en rak väg.” (al-Ma'idah: 51-52)*

Och Han säger: *”Sannerligen, denna Koran vägleder till det som är rakast, och ger de troende som gör goda handlingar glädjebudskap om att de har en stor belöning.” (al-Isra': 9)*

Och Han säger: *”Allah har sänt ned den bästa av berättelser – en bok som liknar sig själv, upprepad. De som fruktar sin Herre får sina skinn att rysa av den, sedan mjuknar deras skinn och deras hjärtan vid Allahs påminnelse. Detta är Allahs vägledning; Han vägleder med den vem Han vill. Och den som Allah låter gå vilse – för honom finns ingen vägledare.” (az-Zumar: 23)*

Se på skönheten i ordet ”den bästa” (*ahsan*) och dess påverkan på själen och dess plats i hjärtat. Om du skulle sätta vilket annat ord som helst i dess ställe – som ”vackraste”, ”bästa”, ”finaste” – skulle du inte finna samma verkan som ordet ”ahsan”. Se också hur Gudsnamnet upprepas fyra gånger i denna vers, och vilken djup innebörd och underbar effekt det har.

Och Han säger: *”Vi har i denna Koran framställt för människorna alla slags liknelser, så att de må minnas. En arabisk Koran, utan krokighet, så att de må frukta.” (az-Zumar: 27-28)*

Och Han säger: *"Om Vi hade sänt ned denna Koran över ett berg, skulle du ha sett det ödmjukt och söndersprucket av fruktan för Allah. Dessa liknelser framställer Vi för människorna, så att de må tänka efter."* (al-Hashr: 21)

Se på storheten i denna bok – hur den täckte jorden med sitt ljus, klädde horisonterna i sitt sken, genomförde sin dom i världen, och fick sin prägel accepterad i livet. Dess milda melodier berör hjärtan innan de når öronen, i världens alla hörn och länder. Den ger liv åt döda hjärtan, lyser upp mörka sinnen och väcker livlösa kroppar.

"Så uppenbarade Vi till dig en ande från Vårt bud. Du visste inte vad boken var eller tron, men Vi gjorde den till ett ljus genom vilket Vi vägleder vem Vi vill av Våra tjänare. Och sannerligen, du vägleder till en rak väg." (ash-Shura: 52)

Detta visar att den kommer från Herrskapet och är sänd från Gudomligheten. Den är en ande – eftersom den ger liv åt skapelsen och väcker liv i själarna, och har samma förtjänst som själarna i kropparna. Och den är ett ljus – eftersom den lyser upp hjärtan, sinnen och insikter som solens ljus i horisonterna.

Den kallade till Guds enhet på det vackraste sätt och med den sannaste formuleringen. Han säger: *"Han är den Levande; det finns ingen gud utom Han. Anropa Honom, uppriktiga i er religion. All pris tillhör Allah, världarnas Herre."* (Ghafir: 65)

Och Han säger: *"Välsignad är Den som sände ned Furqan över Sin tjänare, för att han ska vara en varnare för världarna. Han som äger himlarnas och jordens herravälde, och som inte har tagit sig en son, och som inte har någon partner i herraväldet, och som skapade allt och bestämde det med exakt mått."* (al-Furqan: 1-2)

Och den kallade till att begrunda Allahs tecken, reflektera över Hans skapelser och betrakta Hans rike, och knöt detta till Hans enhet, den Upphöjde. Han säger:

"Är det Den som skapade himlarna och jorden och sände ned vatten från himlen till er, och med det frambringade Vi trädgårdar fulla av skönhet – det var inte er sak att få deras träd att växa. Finns det en gud med Allah? Nej, de är ett folk som avviker."

"Är det Den som gjorde jorden till en stabil plats, och lät floder rinna

genom den, och satte fasta berg på den, och gjorde en barriär mellan de två haven? Finns det en gud med Allah? Nej, de flesta av dem vet inte."

"Är det Den som svarar den nödställda när han anropar Honom, och avlägsnar det onda, och gör er till efterträdare på jorden? Finns det en gud med Allah? Litet är det ni påminns."

"Är det Den som vägleder er genom landets och havets mörker, och som sänder vindarna som glädjebud före Sin barmhärtighet? Finns det en gud med Allah? Upphöjd är Allah över det de sätter vid Hans sida."

"Är det Den som börjar skapelsen och sedan återupprepar den, och som försörjer er från himlen och jorden? Finns det en gud med Allah? Säg: 'Framför ert bevis, om ni är sanningsenliga.'" (an-Naml: 60-64)

Och Han säger: *"Och det är Han som sände ned vatten från himlen, och med det frambringade Vi växtlighet av alla slag. Och Vi frambringar därur grönt bladverk, varur Vi frambringar korn i täta ax. Och från dadelpalmernas blomknoppar kommer lågt hängande klasar, och trädgårdar av vindruvor, och olivträd och granatäppelträd - liknande och oliknande. Se på dess frukt när den bär frukt och när den mognar. Sannerligen, i detta finns tecken för människor som tror."* (al-An'am: 99)

Och Han säger: *"Och på jorden finns områden bredvid varandra, och trädgårdar av vindruvor, och grödor, och dadelpalmer - tvillingstammar och enstaka stammar - alla bevattnas med samma vatten, men Vi ger vissa av dem företräde framför andra i frukten. Sannerligen, i detta finns tecken för människor som förstår."* (ar-Ra'd: 4)

Och Allah klargjorde det bästa sättet, den fullkomligaste vägen och den vackraste metoden i kallelsen till Allah, när Han sade: *"Kalla till din Herres väg med visdom och god förmaning, och argumentera med dem på det sätt som är bäst."* (an-Nahl: 125)

Och Han uppmanade till enhet, att hålla sig till gemenskapen och att undvika splittring. Han sade: *"Håll er alla fast vid Allahs rep och låt er inte splittras. Minns Allahs välgärning mot er när ni var fiender, och Han förenade era hjärtan, så att ni genom Hans nåd blev bröder."* (Al 'Imran: 103)

Och Han klargjorde den tryggaste vägen, den visaste stigen och den ädlaste karaktären; och Han samlade ädel moral och vackra uppföranden i en enda vers, när Han sade: *"Visa överseende, bjud det goda och vänd dig*

bort från de okunniga.” (al-A‘raf: 199)

Och Han sade: *”Allah befäller rättvisa, välgörenhet och att ge till släktingar, och förbjuder skamlöshet, det onda och överträdelse. Han förmanar er så att ni må ta varning.” (an-Nahl: 90)*

Och Han klargjorde principen för det tillåtna och det förbjudna i en del av en vers, när Han sade: *”Han tillåter dem det goda och förbjuder dem det onda.” (al-A‘raf: 157)*

Och Han sammanfattade allt som finns i Koranen i surah al-Fatihah – den är Bokens moder, de sju upprepade verserna och den Mäktiga Koranen.

Och Han sammanfattade människans uppdrag i livet i en enda sura, om vilken ash-Shafi‘i sade: *”Om Allah inte hade uppenbarat något annat än denna sura för människorna, skulle den ha räckt dem.”* Det är Hans ord: *”Vid tiden. Människan är sannerligen i förlust, utom de som tror och gör goda handlingar och råder varandra till sanningen och råder varandra till tålmod.” (al-Asr)*

Och Han – upphöjd är Han – klargjorde Sin storhet och Sin makt, och att allt i universum är under Hans befallning och vilja, i två ord: *”Sannerligen, Hans är skapelsen och befallningen.” (al-A‘raf: 54)*

Och Han berättade om religionens fullkomlighet, budskapets sanning och metodens renhet i två ord, när Han sade: *”Din Herres ord har fullbordats i sanning och rättvisa.” (al-An‘am: 115)* Det vill säga: sanning i nyheterna och rättvisa i lagarna.

Och Han klargjorde Sin Profets ﷺ uppdrag genom att säga: *”O Profet, sannerligen har Vi sänt dig som ett vittne, en bärare av glada budskap och en varnare, och som en som kallar till Allah med Hans tillåtelse, och som en lysande lampa.” (al-Ahzab: 45–46)*

Och Han klargjorde Sin egen egenskap, Sin fullkomlighet och Sin majestät i en del av en vers, när Han sade: *”Ingenting är som Han, och Han är den Hörande, den Seende.” (ash-Shura: 11)*

Och Han kallade till paradiset och dess njutningar med milda ord, gripande uttryck och en njutbar stil. Han sade: *”Liknelsen av det paradiset som de gudsmedvetna har blivit lovade: där finns floder av vatten som inte blir dåligt, floder av mjölk vars smak inte förändras, floder av vin som är en njutning för dem som dricker, och floder av renad honung. Och de har där*

alla slags frukter och förlåtelse från sin Herre.” (Muhammad: 15)

Och Han varnade för Elden och dess brinnande hetta, för Helvetet och dess fasor, med en skrämmande stil, en häpnadsväckande framställning och dånande ord. Han sade: *”De som förnekade – kläder av eld kommer att skäras åt dem, och kokande vatten kommer att hällas över deras huvuden. Det som finns i deras magar och deras hud smälts därmed. Och de har klubbor av järn. Varje gång de vill komma ut ur den på grund av sin ångest, förs de tillbaka i den: ’Smaka den brännande Eldens straff!’” (al-Hajj: 19–22)*

Detta är en snabb antydan och en kortfattad förklaring av Bokens innehåll, Furqans storhet och Koranens skönhet. Var står vi i förhållande till denna visa påminnelse, och vad är vår hållning gentemot den? Allah säger: *”De som Vi gav Boken reciterar den som den bör reciteras – de är de som tror på den.” (al-Baqarah: 121)* Det vill säga: de begrundar den och följer den som den bör följas, och handlar efter den som den bör efterlevas. Dessa är de som verkligen tror på Koranen, och de är dess sanna folk och dess särskilda anhängare.

Hur stort är inte behovet av en sann återvändo till denna Koran! En återvändo med hjärtan och bröst, med själar och sinnen – inte endast med tungans recitation.

Många människors intresse för Koranen idag har blivit begränsat till att endast upprätthålla dess bokstäver. Vissa av dem sjunger dess form men förstör dess innebörd, de memorerar dess ord men står som en mur mot dess gränser. Därför har Koranens välsignelse gått förlorad, dess ande försvunnit och dess frukt uteblivit.

Och det finns ingen rättelse för denna ummas sista del annat än genom det som rättade dess första del: de tog Boken med kraft, tog emot vägledningen med iver och följde befallningen med beslutsamhet.

Profeten ﷺ var en Koran som gick bland människorna. Han tog sig an dess moral, uppfostrades av dess adab, följde dess befallningar och undvek dess förbud. Han gav liv åt sin natt med den, fyllde sitt hem med den och renade sitt hjärta genom den. När han läste den, begrundade och reflekterade han, bad och bad om förlåtelse, grät och ödmjukade sig. Och när den lästes för honom, fylldes hans ögon av tårar och hans kinder av gråt. Om han gav ett råd, rådde han med den; om han förmanade, förmanade han med den. Om han utsåg en ledare, gav han företräde åt den som bar Koranen. Om han valde en imam, föredrog han den som bar

Koranen. Om han begravde sina följeslagare, gav han företräde åt den som bar Koranen. Om han samtalade, samtalade han med Koranen. Och om någon kom till honom som ville gifta sig men inte hade någon hemgift, gifte han bort honom med det han hade av Koranen.

Han studerade Koranen tillsammans med Jibril varje år en gång under Ramadan, utom den sista Ramadan han fastade – då repeterade Jibril Koranen med honom två gånger. Han brukade råda sina följeslagare att hålla fast vid Koranen och att ständigt läsa den. Han sade: "Läs Koranen, för den kommer på Domedagen som en förbönare för sina följeslagare." (Sahih al-Jami')

Och han ﷺ sade: "Det sägs till den som bär Koranen på Domedagen: Läs, stig upp och recitera som du reciterade i världen, för din plats är vid den sista vers du reciterar." (Sahih al-Jami')

Och han ﷺ sade: "Den som läser en bokstav ur Allahs bok får en god gärning för den, och den goda gärningen är tiofaldig. Jag säger inte att *Alif Lam Mim* är en bokstav, utan *Alif* är en bokstav, *Lam* är en bokstav och *Mim* är en bokstav." (Sahih al-Jami')

Och han ﷺ sade: "Den skicklige läsaren av Koranen är tillsammans med de ädla, rättfärdiga änglarna. Och den som läser Koranen och stakar sig i den och har det svårt – han har två belöningar." (al-al-Bukhari)

Följeslagarna – må Allah vara nöjd med dem – tog emot sin Profets ﷺ råd med glädje, välkomnande och handling. Deras hem hade ett sorl av Koranen som bisvärmens ljud. De fyllde sina hem med den, gav liv åt sina samveten med den, uppfostrades av dess adab, följde dess befallningar och undvek dess förbud. Allah lät dem lysa upp världen, bygga upp civilisationen och rädda mänskligheten.

Men muslimernas tillstånd med Koranen idag är bedrövligt, en situation som får en att gråta, något sorgligt. Den har blivit tavlor som hängs i hemmen, amuletter som hängs runt halsar, öppningsord för konferenser och möten, eller band som spelas för de döda. Men att handla efter den, vägledas av dess vägledning och gå på dess raka väg – det är vad muslimerna idag saknar, utom de som Allah förbarmar sig över.

Och på många av dem passar Mu'adh ibn Jabal – må Allah vara nöjd med honom – när han sade: "Koranen kommer att slitas ut i vissa människors bröst som kläder slits ut, tills den faller sönder. De läser den men finner

varken lust eller glädje i den. De bär fårskinn på utsidan men har varghjärtan. Deras handlingar är begär utan fruktan. Om de försummar säger de: 'Vi ska hinna ikapp.' Om de gör fel säger de: 'Han kommer att förlåta oss; vi sätter ju inget vid Allahs sida.'" (Sunan ad-Darimi)

Och al-Hasan – må Allah förbarma sig över honom – sade: "Allah säger: *'En bok som Vi har uppenbarat till dig, välsignad, för att de ska begrunda dess verser.'* (Sad: 29) Och att begrunda dess verser är inget annat än att följa den. Vid Allah, det handlar inte om att bevara dess bokstäver och förstöra dess gränser. En av dem säger: 'Jag har läst hela Koranen och inte tappat en enda bokstav.' Men vid Allah, han har tappat hela den! Koranen syns inte i hans moral eller hans handlingar."

Allah säger: *"Och Sändebudet sade: 'O min Herre, mitt folk har tagit denna Koran som något övergivet.'" (al-Furqan: 30)*

Att överge Koranen visar sig i många former: att överge att lyssna till den, att överge att handla efter den, att överge att döma med den och söka dom hos den, att överge att begrunda och förstå den, och att överge att söka bot genom den – för både kroppsliga och själsliga sjukdomar.

Profeten ﷺ berättade att om vi håller fast vid Allahs bok och hans Sunnah, kommer vi aldrig att gå vilse. Och Allah säger: *"Den som vänder sig bort från Min påminnelse – för honom blir det ett trångt liv."* (Ta Ha: 124)

Vår lycka är med Koranen. Vår framgång är med Koranen. Vår ära är med Koranen. Vår storhet är med Koranen. Vår seger i denna värld och nästa är genom att återvända till den, döma med den, följa dess befallningar och undvika dess förbud. När den bär frukt i våra hjärtan och lyser i våra själar, kommer jorden att lysa genom oss, världen att upplysas genom oss och mänskligheten att lyckliggöras genom oss.

"O människor! Det har kommit till er ett bevis från er Herre, och Vi har sänt ned till er ett klart ljus. De som tror på Allah och håller fast vid Honom – dem ska Han låta träda in i Sin barmhärtighet och Sin nåd, och Han ska vägleda dem till en rak väg." (an-Nisa': 174-175)

O Allah, gör Koranen till våra hjärtans vår och till det som skingrar våra sorger och bekymmer.

- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)